

Menedék Hírlevél

A Menedék Alapítvány lapja

Jó az Úr! Menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra. Náhum 1:7

2010. december

Ünnepeljük Krisztust!

Újra az advent-karácsonyi ünnepkörbe léptünk. Ilyenkor fokozott mértékben előtérbe kerül az a gondolat, hogy Jézus Krisztus egy napon közénk jött és megváltotta ezt a világot! És az is, hogy újra jön, véget vet a bűn és a hiábavalóság alá vetett világunknak, és magával viszi Menyasszonyát, a kiválasztottak gyülekezetét. Ez az élő reménység arra készíti minket, hogy amíg e Földön élünk **jól sáfárkodjunk** mindazokkal, amelyekkel most rendelkezünk: az időnkkel, az adottságainkkal, az anyagi javainkkal, stb. – szóval az egész életünkkel. Ahogy Jézus mondta: „*Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a Földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, a tolvajok kiássák és ellopják. Hanem gyűjtetek magatoknak kincseket a Mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem ássák ki, és nem lopják el.*” (Mt.6:19-20)

A Menedék Alapítvány ilyen mennyei kincseket gyűjtő civil szervezet! Munkatársainknak, a minket támogató szimpatizánsainknak lehetőséget nyújtunk arra, hogy a munkájukkal, az adottságaikkal, a szeretetükkel és az anyagi áldozataikkal mennyei kincseket gyűjtsenek! Jézus azt is mondta, hogy amikor egy éhezőn, szomjazón, hajléktalanon, ruhátlanon segítünk, akkor ezzel Őt szolgáljuk, amit adunk, teszünk, azt neki ad

juk, érte tesszük. És – Jézus arról is beszélt – hogy az ilyen szolgálatokat és áldozatokat Ő - annak idején – gazdagon meg fogja jutalmazni! Nagyszerű lehetőség! Itt a földi életünkben segítünk rászoruló embereken, és ez **már most mennyei örömet jelent!** És akik ezt örömmel megtesszük, **gazdag mennyei jutalmazásra is számíthatunk!** Nincs ennél szebb, jobb és hasznosabb tevékenység! Ünnepeljük hát a mi Urunkat, Jézus Krisztust, aki ilyen feladatra és küldetésre nyitott számunkra kaput!

Menedék napot tartottunk

A Menedék Alapítvány régi hagyományát elevenítettük fel, amikor ez év szeptember 4-én – több év után – újra egy egész napra összehívtuk az Alapítvány munkatársait, a nap végén pedig, ünnepélyes istentiszteletet tartottunk, amelyre az Alapítvány támogatóit, szimpatizánsait és gyülekezeteket is meghívtunk.

A Menedék napot a néhány éve alakult Menedék Egyesület és az Alapítvány Kuratóriuma közösen készítette elő és rendezte. Két cél készített bennünket. Az egyik: **a munkatársak találkozósa, ismerkedése és közösségük gyakorlása.** Intézményeink egymástól távol, három területen (Budapesten, Bodrogon, Kiskunmajsán) működnek, így szükség van arra, hogy az egyes szolgálati területek munkájával, még fontosabb, hogy a munkatársak egymással megismerkedjenek, és közösséget gyakoroljanak. Úgy értékelem, hogy **ez a cél teljesült!** Nagyon jó volt találkozni és ismerkedni egymás szolgálatával és testvéri közelségre jutni azokkal, akikkel - más területen – de ugyanannak az Úrnak a szolgálatában, és egy Alapítvány munkatársaiként munkálkodunk.

A Menedék nap másik célja **az Alapítvány kommunikációjának gyakorlása és kiszélesítése.**

se volt a Menedék eddigi támogatói és szimpatizánsai felé, valamint – ez volt a fő cél – új támogatók és szimpatizánsok elérése és toborzása. E cél érdekében sok meghívót küldtünk magán-személyeknek, gyülekezeteknek, szervezeteknek egyaránt. A délutáni alkalomra is, de különösen az esti ünnepélyes istentiszteletre. A Menedék nap utólagos értékelésében alázattal meg kell vallanunk, hogy az említett első cél áldásokban gazdagon megvalósult, de **ez a második cél nagyon szerényen, vagy inkább egyáltalán nem valósult meg.** Senkit sem hibáztathatunk ezért. **A szervezés kiváló, a vendéglátás kiemelkedően jó volt!** Köszönjük a központi irodában dolgozóknak és azoknak, aki ebben közreműködtek! Ki kell emelni **Rácz Tünde** irodavezető szorgalmas és figyelmes munkáját. Be kell látnunk azonban, hogy a régi módszerek ma már nem hatékonyak. El kell kérnünk az Úrtól és meg kell találnunk azt az utat, ahogyan ma elérhetjük azokat, akik önkéntes szolgálatukkal, vagy anyagi javaikkal szeretnék támogatni azt a szolgálatot, amelyet a Menedék Alapítvány végez. A szükség a társadalmi környezetünkben nem kisebb, mint 20-30 évvel ezelőtt volt, esetleg jellegében más, és a körülmények, valamint a törvényi feltételek változtak meg.

A Menedék nap reggelén **Göbl Tamás** testvér – a Kuratórium tagja – buzdított imádságra. Meleg légkörben, buzgó imádságban forrtunk össze. Délelőtt **Kulcsár Tibor**, az alapító Budafoki Gyülekezet lelkipásztora Jézus szavait idézte:

„Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és azt megbecsüli az Atya.” Hangsúlyt kapott az üzenetben, hogy a missziós társaságok, alapítványok szolgálatai akkor gyümölcsözőek, ha a Gyülekezet háttér-támogatása segíti őket. Délelőtt hallgattuk meg az egyes szolgálati területek beszámolóit is.

A **közös ebéd** nem csak a gazdagon terített étkek elfogyasztására, hanem a beszélgetésekre, a közösség gyakorlására is alkalmat nyújtott.

Délután **Paróczy Zsolt** bodrogi lelkipásztor és a Bodrogon működő iskola igazgatója, vezette az

alkalmat. **Varga György** lelkipásztor – a Kuratórium tagja – arról szólt, hogy a Menedék munkatársaként, az odaszánt étellel végzett szolgálat mennyei elkötelezettséget és olyan kincsek gyűjtését jelenti, amelyekkel a Mennyben találkozunk. **Huszár Gézané**, a könyvelés és a pénzügyek vezetője beszámolt az elmúlt 22 év pénzügyi forrásainak alakulásáról, gazdálkodásáról. 1994-ig egyes pályázati támogatások kivételével az önkéntes adományok és a szolgálatra való odaszánás volt a jellemző pénzügyi forrása az Alapítványnak. A későbbi évek során az önkéntes támogatások mellett már nagyobb súllyal az állami feladatátvállalás következtében a bevételek nagyobb hányadát a normatív támogatások tették ki. Az elmúlt években a normatív támogatás abszolút- és

reálértékének csökkenése többször komoly pénzügyi válság közelébe sodorta az Alapítványt. Ugyanakkor az ilyenkor érkezett jelentős adományok csodái azt jelzik, hogy **Isten a maga ügyének tekinti a szolgálatunkat.** **Kovács Géza**, a Menedék Alapítvány egyik alapítója, az

Alapítvány jövőképét igyekezett elénk tárni. „A jövőnk két pillérre épülhet” – mondta. Az egyik: „Amiképpen vetették Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok is Őbenne.” Vagyis a kezdetben vett hitbéli és szellemi alapra kell építenünk. A másik is Isten szava: „Én újat cselekszem,... már készítem az utat a pusztában...” Meg

kell találnunk, hogy **miként építhetünk újat a régi alapokon!**

Az esti ünnepélyes istentiszteleten **Kovács Zoltán**, a Kuratórium elnöke (24 éve) képes beszámolójában szemléletesen bemutatta a Menedék Alapítvány szolgálati területeinek a kialaku-

lását és jelenlegi működésüket. Budafokon a Teaklub, a Fiúotthon, a Leányotthon, majd Mamásotthon, és a Központi iroda működik. Szólt a Bodrogon, sok áldozattal és kemény munkával kialakított szép fejlődésről. Beszámolt arról, hogy az ott létrejött és megerősödött gyülekezet, immár önálló jogi személyként, átvette a közben felépült új Oktatási Központban a szolgálatok irányítását. Hallottunk a Kiskunmajsán működő intézményekről és arról, hogy ott is új gyülekezet, immár önálló pásztorral az élén, szolgálja az Urat. Az ünnepi alkalmon a Bodrogi Zeneiskola

kórusa,
tordasi és
budafoki
fiatalok
zene és
énekegyüt-
tese szol-
gált.

Az Ige üze-
netét pedig
egyházunk

elnöke, **Dr. Mészáros Kálmán** hirdette. Jól esett hallanunk a Lélek által hatalmasan megszólaló bátorítást: „*hogy fáradozásokat nem hiábavaló az Úrban!*”

Kovács Géza

MAMÁSOTTHON

Hírek

Köszönjük, jól vagyunk! Gyerekeink járnak iskolába. Az érkező családok gyerekeit a Kolonics György Általános Iskola mindjárt be is fogadja. Köszönet érte!

Ismét vannak otthonukból menekülő családjaink. Az anyagi-gazdasági nehézségek gyakran odáig fajulnak, hogy felemésztik a családok összetartó erejét is. A hozzánk érkező „családok” – anyuka és gyermeke(i) – az egyre sűrűsödő bántások, verések eredményeként általában a családsegítő és gyermekjóléti központokon keresztül jutnak el hozzánk.

Helyhiány miatt sajnos sokan várnak a felvételre, ez gyakran 15-20 családot is jelenthet.

Rendszeres a kapcsolatunk a Védőnői Szolgálat, az orvosi rendelőkkel, az oktatási intézményekkel, hatóságokkal, munkaügyi központtal, a módszertani intézetekkel és gyülekezetekkel.

Kevés a kerületben az óvodai férőhely, így egy-egy gyermek óvodai elhelyezésére akár hónapokat is kell várni.

Nagy örömeinket élünk át, mikor a várandós kismamák már nálunk várják meg a szülés előtti utolsó napokat. Így az anyukával együtt gondoskodhatunk az apróságok érkezéséről.

Jelenleg teltházunk van, anyukák és gyermekeik összesen 42-en laknak a Mamásotthonban.

Szeptember 28-án ünnepélyes keretek között befejeződött a Mamásotthon európai uniós támogatásból finanszírozott korszerűsítési pályázata és hivatalosan is átadásra került a megújult épület. Az ünnepségen részt vett a XXII. kerület polgármestere, a helyi sajtó képviselője, valamint számos meghívott vendég. Hála Istennek, hogy a pályázat megvalósulhatott, hogy a gondozottak egy otthonosabb, szebb és akadálymentes környezetben élhetnek.

Mamásotthonunkba új munkatárs érkezett Szántó Csilla személyében, aki gyermekgondozói munkakörben dolgozik közöttünk.

November első szombatján egy különleges programon vehettek részt gyermekeink. Ellátogattunk a Tropicariumba, ahol sok érdekes állatot és növényt csodálhattunk meg. Külön szeretném megemlíteni, hogy látogatásunkat jelentős

árkedvezménytel tehetjük meg a Tropicarium vezetőjének jóvoltából. Ezúton is köszönjük!

December közeledtével, anyukáinkkal és gyermekeinkkel együtt készülünk az ünnepekre. December 3-án két hölgy tartott mikulás váró foglalkozást, 5-én pedig egy szolgáló csoport készült mikulásünnepséggel gyermekeinknek.

Karácsonykor hagyományainkhoz híven közös vacsorával és csendes ünnepséggel fogunk emlékezni arra a nagy szeretetre, mellyel Teremtő Istenünk ajándékozott meg minket ama napon.

Huszár Géza

Bemutakozó

Szántó Csilla vagyok a Menedék Alapítvány Mamásotthonának új munkatársa. Erdélyből, Csíkszeredáról származom egy háromgyerekes családból. Ha magam körül szétnézek, akkor azt bátran kijelenthetem, hogy jó családban nevelkedtem.

Édesanyám egy nagylelkű, minden áldozatra kész nő, édesapám a családjáért dolgozó, gondoskodó apa. Anyukám hitét gyakorló református, apukám katolikus hitét kevésbé gyakorolja. Már kiskorom óta nyitott voltam a hitre, és egészen középiskoláig egy kereső időszakom volt, amikor is a Katolikus Egyház megújulási mozgalmában talált rám az Isten. Az érettségi után átjöttem Magyarországra és itt tanultam tovább. Először, egy két éves idegenforgalmi képzést végeztem, majd katolikus hittanár, illetve család és gyermekvédelmet tanultam. A tanulmányaim alatt egyre inkább megérett bennem, hogy olyan munkát szeretnék végezni, ahol a jelenlét, nevelői munka a fontos. Hálát adok Istennek, hogy olyan munkahelyre vezetett, ahol hívő emberekkel együtt végezhetjük ezt a szolgálatot. Remélem, hogy a munkatársak, és a munka által sokat fogok csiszolódni, fejlődni, a szeretetben előrehaladni.

Életkép

Az elmúlt időszakban megvalósult pályázat kapcsán sok szó esett a Mamásotthon felújításáról, tárgyi körülményeiről, változásokról, lehetőségek bővüléséről.

Most hadd forduljon figyelmünk még jobban azokra az emberekre, akikért vagyunk. Belepillanthatunk egy család történetébe, mely egyedi, mégis a többi családhoz hasonlóan a mai világ-

ban való ellehetetlenülésről szól, küzdelemről, és a reményről is, mely a bizonytalan jövőbe tekint.

Vályogos Lászlóné Krisztina 4 gyermekével a közelmúltban lett Otthonunk lakója, és nyíltan, őszintén beszél sorsukról, életükről:

„Nevelőintézetben nevelkedtem. 4 éves koromban kerültem nevelőszülőhöz Monorra, ahol 30 éves koromig lakhattam. Gyermekeim is oda születtek. Férjemmel közel laktunk egymáshoz, így ismerkedtük meg. 19 éves koromban házasodtunk össze. Boldog életünk volt, sorban születtek gyermekeink, 3 fiú és egy lány.

Tavaly történt, 11 év után, hogy valami megváltozott. Férjem a gyerekek felé türelmetlenné vált és durva megnyilvánulásai lettek. Ez oly mértékig fokozódott, hogy nem folytathattuk tovább együtt az életet. Ő visszament az anyukájához. Nekem idén el kellett költöznöm nevelőszülőmtől

gyermekemmel együtt. Férjem anyagilag támogat bennünket, ezért is próbáltam albérletbe költözni.

Az első helyről az építésügyi hatóság rendelkezése szerint ki kellett költöznünk. A második hely árverezésre került, ezért kellett eljönnünk. Ezután két és fél hónapig egy anyaotthonban laktunk. Spóroltam, és azon igyekeztem, hogy mielőbb albérletbe mehessünk. Próbáltam nagyon körültekintő lenni, több oldalról is leinformálni a következő lehetőséget. Röviddel odaköltözésünk után mégis azzal szembesültem, hogy nem tudom megoldani a felmerülő problémát. A gyermekek iskolai elhelyezéséhez ottani laccímre volt szükségünk, de a tulajdonos semmiképpen nem akart bejelenteni bennünket. Így nem maradhattunk ott, a gyerekeknek nem lehet ki-maradni az iskolából. Ezután kerültünk ide a Mamásotthonba.

Nem tudom, hogy hogyan tovább. Gondolom, hogy a telet itt kihúzzuk, és ismét megpróbálnék

egy albérletet, de úgy szeretném, hogy onnan már ne kelljen eljönni. Varrónő vagyok. Eddig bedolgozási munkáim voltak, szeretek is varrni. Ezen a területen szeretnék mihamarabb munkába állni. Eddig is dolgoztam mindig, a gyerekek mellett is.

Örülök annak, hogy itt vallásos légkör van. Gyermekkoromban vallásos nevelésben részesültem, ami szerintem segített az emberekhez való viszonyulásban.

Nehéz a gyerekekkel. Nagyon elevenek. Gyakran megyek velük sétálni, kirándulni, hogy kimozogják magukat, és ne legyen probléma. Mégis sokszor engedetlenek, visszabeszélnék. Egymástól tanulják ezt. Néha úgy érzem, kevés vagyok a nevelésükhöz. Az is megfordult már a fejemben, hogy feladom, ...”

Hát, íme egy édesanya gondolatai, akivel még beszélgetni sem lehetett nyugodtan. Sűrűn kellett közben „küzdenie” gyermekeivel, néha kitartóan, máskor feladva kéréseit, és hagyva, hogy a gyerekek erőszakos akarata érvényesüljön.

Feladatunk a segítség. Az anya gyermekei előtt való tekintélyének erősítése, biztonságos, szeretetteljes kapcsolat támogatása. Mindennapjaikban, a feladatokban, a döntésekben mellettük állni, tanácsot adni. Isten szeretetét közvetíteni, mert Ő mindannyiunk életének megoldása.

Most megismertük valamennyire ezt a családot. Gondoljuk végig: mi hogyan tudnánk segíteni nekik?

Amit semmiképpen ne hagyjunk ki: forduljunk Istenhez imádságban az ő – és a többi család - jövőjéért, problémáik megoldásáért. Hiszen közöttünk igen indokolt esetben is csak másfél évig maradhatnak...

Molnár Tivadarné

Tapasztalataim a családdal

Néhány nap múlva, hogy az anya és négy gyermeke megérkezett hozzánk előjöttek a komoly viselkedési problémák a három fiúnál. Tiszteletlenül beszéltek és viselkedtek nemcsak az édesanyjukkal, hanem az itt lakó anyukákkal, gyerekekkel, sőt gondozókkal is. Nekem két ízben is volt konfliktusom a két kisebb fiúval. Mivel az utóbbi hetekben kimerült és megfáradt voltam, haragot éreztem szívemben irántuk. Ennek ellenére akartam engedelmes lenni Urunk-

nak és otthoni csendességem alatt kiöntöttem elé szívem fájdalmát. Így formálhatta a lelkemet, gondolataimat, hozzáállásomat Jézus és imádságomat megbocsátással tudtam befejezni. Ez a döntés engedett utat az Atya szeretetének áradásához, mely láthatóan formálja a gyerekeket. Tudnak bocsánatot kérni, elismerni rossz tetteiket, és most már én is látom, hogy van remény számukra és ez egyedül a Mindenható munkája! Hosszú út áll még az anya és gyermekei előtt, míg igazán megismerik, birtokba veszik, és egymás felé gyakorolják Istenünk szeretetét, de megéri küzdeni ezért. A legtöbb, amit tehetünk mi munkatársak, hogy engedjük, hogy ez az életet adó folyam rajtunk keresztül elérje őket. Újra és újra rácsodálkozom, hogy amikor emberileg minden okom meglenne a haragra és kiábrándultságra, mikor földadnám, mert saját lehetőségeimnek végéhez értem, összetörtem, akkor Megváltónk szeretete fölemel, és úgy tud áttörni az általam állított gátakon, hogy eláraszt engem és a körülöttem lévőket.

egy munkatárs

FIÚOTTHON

Megújuló épület

Örömmel tapasztaljuk, hogy a Fiúotthon fejlesztésére vonatkozó terveink megvalósulása, ha lassan is, de lépésről lépésre halad, és időről időre pozitív elbírálásban részesülnek erre vonatkozó pályázati programjaink. Lépéseinket a 2009-ben elkészült fejlesztési koncepciótervünk alapján végezzük. Ez a terv tartalmazza azokat a fő funkcionális átalakításokat, amiket az épület fejlesztése során célként meghatároztunk (kisebb

létszámú szobák, tanulóhely, szolgálati lakrész és iroda elhelyezése, akadálymentesség elérése stb.).

Előző hírlevelünkben már beszámoltunk róla, hogy 2010-ben megújulhatott a földszinti vizesblokk, az új helyen kialakított betegszobával együtt, valamint egy fővárosi pályázat eredményeként kicserélhettük az utcára néző, régi, elavult ablakokat új nyílászárókra, valamint hőszigetelést és új vakolatot kap az épület utcafrontja. Ezek a munkálatok e cikk írásakor vannak folyamatban.

Hálaadással vettük a hírt, hogy újabb pályázati programunk is támogatásban részesül, így az Összefogás a Budapesti Lakástalanokért és Hajléktalan Emberekért Közalapítványtól 1.000.000 Ft-ot kapunk az épület további külső és belső nyílászáróinak a cseréjére, valamint a lakószobák felújítására. A lakószobákban az elavult szőnyegpadló burkolatot laminált padlóra cseréljük, emellett elbontjuk az erősen elhasználódott galériaágyakat, helyettük új, adományként kapott emeletes ágyakat szerelünk be. A pályázat keretében további 150.000 Ft-ot kapunk tárgyi eszközök beszerzésére, amiből például tűzhelyet, vagy mosógépet tudunk vásárolni.

Befejeződtek a tanfolyamok

Szintén az előző hírlevélben számoltunk be arról a képzési, továbbtanulási lehetőségről, amit a Van Esély Alapítványtól nyertünk öt képzési program finanszírozására. A képzési programok keretében négy fiatalember tanulhatott támogatással. Közülük ketten igyekeztek eredményeként már továbbléphetek és önálló lakásba (albérlet) költöztek. Reméljük, hogy megállják a helyüket és szorgalmasan, dolgozva tovább tudnak haladni azon az úton, amin elindultak. Sajnos volt olyan fiú is, akitől különböző problémák miatt tanulmányai közben meg kellett válnunk és van olyan lakóink is, aki a tanulmányok befejezése után most tervezgeti a jövőjét, a továbblépés lehetőségeit, és azóta is nálunk lakik.

Hangsúlyozom, hogy óriási lehetőséget látok a továbbtanulásban és nagy értéket ennek támogatásában, hiszen sok fiatal azért nem tud egyről a kettőre jutni, mert egy korábbi családi krízis, elkallódás, illetve kábítószeres időszak épp arra az életkorra esett, amikor mások tanulmányaikat végezték és szakmát szereztek. Ezt az elveszte-

getett időt, lépéshátrányt utólag pótolni nagyon fárasztó, azonban nagyon érdemes, mert ennek hiányában szinte teljesen esélytelenek a megfelelő munkahely megtalálásában és megtartásában.

Örömről szolgál, hogy a lezárult tanfolyamokat követően egy újabb lehetőséggel élve másik fiatalember kezdte el tanulmányait.

Aknák és építőkövek

Itt a Fiúotthonban azon munkálkodunk, hogy a sikertelen, kisiklott, illetve kudarcok vagy szenvedélybetegségek terhelte évek után új pályára álljanak lakóink. Ennek a pályának a célként való meghatározása, illetve megtalálása mindenkinek a saját feladata, ehhez az ösztönzőket, a segítséget a személyre szabott gondozás adja.

Breitner Péter, a Van Esély Alapítvány vezetője egy konferencián úgy fogalmazta ezt meg, hogy segítenünk kell megtalálni a ránk bízottak életében jelen levő *aknákat* és *építőköveket*. És valóban: a múlt *aknái* újra és újra felrobbannak, sebeket tépnek fel és a múlt után a jelenben is fájdalmat okoznak. Nekünk segítenünk kellene megtalálnunk a gyógyulás útját. Segítenünk kellene, hogy ne robbanjanak újra az aknák és megelőzzük az emberveszteségeket. Hogy a ránk bízottak ne kövessék el ugyanazokat a hibákat ismét.

Az *építőköveket*, az ember értékeit, azokat a jellembeli, tehetségbeli ajándékokat, képességeket pedig, amiket az Úrtól kaptunk, kitörési pontokként, kitörési lehetőségként kell tekintenünk és számolni velük.

Az értékek felfedezése a kopott felszín alatt sokszor nehéz feladatnak tűnik, mert „az ember azt nézi, ami a szeme előtt van”. Istenre kell támaszkodnunk, segítségét és az Ő látását kérni, mert Ő „azt nézi, ami a szívben van”. Ő pedig látja a kiutat, látja és adja a kapaszkodót, a fogódzót, a kilábalás személyre szabott útját.

A hajléktalanságból kivezető egyéni utak megtalálásához kívánunk segítséget nyújtani a szociális gondozáson túl már az Otthon, a lakhatás körülményeiben is, ezért fektetünk nagy hangsúlyt a lelki munka mellett az épület fent kifejtett fejlesztési lépéseire is.

Liptai Gábor

KISKUNMAJSA

Életváltozás és szolgálat

Balogh Istvánnak hívnak, és három hónapja szolgál a Menedékvárosban. Nos, hogy ki voltam, abban nincsen semmi olyan, amire büszke lehetnék, ezért talán az nem is fontos. Hogy mikor és hogyan kezdődött az, ami most van, és ami majd lesz, az már sokkal érdekesebb.

A „volt”-ról talán annyi elég, hogy 1977. 04. 02. Pécs. Bányász édesapa, (mélyen meggyőződve az akkori „világrend” létjogosultságáról), bolti eladó édesanya, aki a három gyermeke mellett, éli a bányász felesé-

gek, hát nem túl egyszerű mindennapjait. Ennek, az akkor Pécsen teljesen normális családmódnak a legkisebb gyermekeként kezdődött minden. Nálunk Istenről soha nem volt (legalábbis nem keresztényi szöveg és szellemi környezetben) szó. A genetika nagyon jól másolódott édesapám irányából, és egyszer csak eljött a lázadó

tinédzser korszak, ami meghozta a „két dudás egy csárda” tipikus esetét. Nem veszekedtünk sokat. Inkább mindig hosszan. Talán ez eredményezte, hogy viszonylag hamar elkezdtem a saját lábamra állni. 18 évesen vettem az első házamat, 19 évesen az első autót, 24 évesen szereltem le a honvédségtől, ahol 5 évig voltam hivatásos katona. Ugyanekkor indítottam első vállalkozásomat (a szakmámban dolgoztam, kárpitosként). Ez nem ment valami jól, de sebaj, elmentem egy kereskedelmi céghez, akik buszos kirándulásokat szerveztek „gyanútlan” embereknek, és ezeken, a kirándulásokon „tukmáltam” a „fantasztikus” gyapjúgarnitúrákat. Ez majdnem 5 évig tartott. Közben 2003-ban megnősültem, 2005-ben apa lettem, majd 2006-ban megint, aztán 2007-ben ismét. Ez nem is volna annyira érdekes, ha nem mondanám el, hogy 2001-ben mikor leszereltem a honvédségtől, túl voltam 3 olyan felfázáson, amik után azzal „bízott” az urológus, hogy

valószínűleg sterillé váltam. És soha nem lehet gyermekem. Körülbelül itt érte véget egy szomorú történet két fiatal szerelméről, ha Istennek nem lenne célja minden emberrel. Bár igaz hogy nem mindenkié a hit, azonban én és feleségem elmondhatjuk, hogy nagyon hálásak vagyunk Istennek, hogy a hit ajándékát nekünk adta. 2004-ben egy kedves, akkor már barát, életének láttán, elkezdett érdekelni, hogy hogyan tudnám én megmenteni ezt az egyébként teljesen normális embert, ezeknek az „örült” hívőknek a kezéből. Viszonylag kifinomult rálátással áldott meg Isten, ezért úgy döntöttem óvatosan megismerem azt a csapatot, akik őt „hatalmukba” kerítették. Először teljesen véletlenül megismertem a „csapat”

pásztorát, akiről csak miután beszélgettünk, árulták el, hogy ő egy pásztor. Mindent tudni akaró kíváncsiságom miatt, azonnal elkezdtem keresni a „bíráit”. 2004 októberében, találkozásunk után 3 héttel, elmentünk feleségemmel egy gyülekezeti alkalomra, hogy tovább menjek barátom megmentésének irányába. Semmilyen hitbéli meggyőződés nem vezetett,

azon kívül, hogy biztos voltam abban, hogy őt meg kell mentenem. Jó humora van az Úrnak. Ezen az alkalmon, mindketten megtértünk. Ma 33 éves vagyok, van egy csodálatos feleségem, és 3 fantasztikus gyermekem.

Hogy miért nem vagyok büszke mindarra, ami a megtérésem előtt volt? Nos, csak azért, mert minden ügyességem ellenére, amim van, arról elmondhatom, hogy mindent Istentől kaptam. Amit verejtékkel szedtem össze az évek alatt, abból ma semmi nincs. Ugyan van egy vállalkozásom, amivel jelen pillanatban több gondom van, mint amennyi hasznot hoz, mindent elvesztettem. Ami megmaradt, azért akármennyit akarthattam volna tenni, soha nem érhettem volna el.

Nem vagyok egy szuperhős, minden fantasztikus képességgel megáldott ember. A feleségem sem ilyennek lát. Ő egyszerűen csak azt mondja, hogy: „Te vagy a család papja, és ez nekünk így jó.” Na, erre mondja valaki azt, hogy ezt Isten nélkül meg lehet valósítani. Mindhárom gyerme-

künk egy csodálatos, egészséges, értelmes, minden hiba nélkül való ember (Na, jó, lehet, hogy egy kicsit túloztam.) Mindez ahhoz képest, hogy az urológus megállapítása szerint nem is lehetnének. Legidősebb fiam bemutatásán, megtértek a szüleim.

Hogy mit keresek a Menedékben? Ez egy jó kérdés. Idén februárban találkoztam először Antal Gyurival, majd Kovács Zoltánnal. Mindezek után megnéztem Majsán a területet, és azonnal elhatároztam, hogy Isten ezt nem akarhatja. Aztán júliusra kiderült, hogy bármit is akarok csinálni, de igen, Isten ezt akarja. Hát legyen.

Végül, ha szabad, akkor ezúton kérek mindenkit, hogy segítsen tökéletesebbé válnom, mert addig innen el nem megyek, ameddig meg nem tudom, hogy mi a dolgom, és persze Isten nem mondja. Az Úr áldjon mindenkit!

Balogh István

Szociális és népkonyha

2010 októberében kaptuk kézhez a Menedékváros Szociális és Népkonyha módosított működési engedélyét. Ez alapján lakóink minden nap meleg ebédet kaphatnak népkonyhai ellátás formájában díjmentesen, reggelit és vacsorát pedig szociális étkeztetésként kedvezményes térítés ellenében biztosítunk. A konyha üzemeltetéséhez állami normatív támogatást kapunk, ami részben fedezi kiadásainkat.

A konyha munkatársi csapatában változások történtek:

Csontos Gábor vagyok, tősgyökeres kiskunmajsai. Szakács tanulmányaimat Kiskunhalason 2005-2010-ig végeztem, és idén szeptemberben kaptam felkérést a Menedékváros konyhájának vezetésére. A feladatot örömmel vállaltam el és sikerként élem meg, hogy „összekovácsoltam” a konyhai személyzetet és így öröm velük dolgozni.

Gábor tehát 2010 szeptembere óta a konyha vezetője, munkáját Fekete Csaba szakács, Tejfel Elemérné szociális gondozó és számos önkéntes segíti.

Új munkatársunk a hajléktalan ellátásban

Ördög László 2010. augusztus 1-től csatlakozott munkatársi csapatunkhoz a Menedékváros Hajléktalanok Átmeneti Otthonában, ahol azóta szociális és mentálhigiénés munkatársként szolgál. Önmagáról, elhívásáról és motivációjáról a következő bekezdésekben írt:

Ördög László vagyok. Azt halottam bölcs és józan gondolkodású emberektől, hogy fontos, hogy legyen az életünkben egy

standard, egy mérce, amihez én is mérhetem az életemet. Legyen egy abszolút igazság, amely nem relatív, nem viszonylagos, (mert ha viszonylagos, akkor mindig ahhoz igazodik, amely éppen az elfogadott). Ebből kiindulóan igyekszem alakítani az életemet, s megtalálni a helyemet, s az elkötelezettségemet, valamint a számomra kijelölt utat. A kiindulópont számomra Isten akaratára.

Amint az Alapítvány munkatársai, úgy én is, arra a feladatra vállalkoztam, hogy a megkötöttségben szenvedő embereket, hajléktalanokat segítsen az életük helyreállításában. Mivel a keresztény hit arra is megtanít, hogy elbotlás, bukás esetén van bocsánat, gyógyulás és helyreállítás, ezért én is abból a hivatástudatból vagyok itt, hogy embereken segítsen.

A földi pályafutásunk a sírral véget ér, de az emberi élet nem. Erre hit által kapunk felismerést. Nagy kegyelem az, amikor az ember eljut arra a felismerésre, hogy meglátja önmagát, milyen is valójában. A változás nyitja, kapuja, ezzel érkezik el az ember életében. Az újra kezdésnek megvan a lehetősége. Azért fáradozni, hogy emberek jó irányba formálódjanak, s másokat valóságos helyzetből kiemelni nagyon nehéz, de szép feladat.

Minden emberben van érték. Ezért fontosnak látom küzdeni, hogy a perifériára szorult, szegregált (hátrányos) nehéz helyzetben levő, otthontalanná vált emberek esetében a deszegregációt végrehajthassuk. Mint tudjuk itt, a Menedéknél, ha összeszedte magát a talaját,

létalapját vesztett, deprivált ember, akkor jó eséllyel megvan a lehetősége, hogy visszaintegrálódhat a normális társadalmi viszonyokba.

A jövőbeni célkitűzésem, az eddig szerzett minden tudásom bevetése, hasznosítása és tovább mélyítése egy olyan csapatban, ahol együttműködve, jó légkörben lehet dolgozni. Szeretnék példakép lenni emberek számára, hogy, ezáltal hatékonyabban segíthessek.

„Az emberek megsegítése bajba sodorhat. Mégis segíts! Ha a legjavát kínálad lényednek, viszon- zásul arcul csapnak. Mégis add magadból a leg- javát!”. (Teréz anya)

Gyülekezet

2010.október 31-én volt a gyülekezetünkben Csaplár Kamilla bemutatása. Ezen a szép alkalmon Dobos Béla hirdette az ígét és Huszár Géza lelkipásztor mutatta be, illetve ajánlotta a gyülekezet figyelmébe Kamillát. Ezen többen felbuzdulva kérték gyermekük, illetve gyermekeik bemutatását. Várjuk tehát, további ilyen ünnepélyes alkalmak megtörténését.

2010. november 7-én Soltvadkerten voltunk 37 fővel. Bemerítési istentiszteleti meghívásnak tettünk eleget. Nagyon jól éreztük magunkat. A soltvadkerti testvériség a Krisztus szeretetével és kegyelmével látott bennünket vendégül. Három fő bemerítését kísérhettük figyelemmel, és sokan a látottak és hallottak alapján lökést, bátorítást

kaptak arra, hogy tovább keressék az Urat és törekedjenek a Krisztus Jézus követésére. A soltvadkerti Baptista Gyülekezet vezetője Hufnágel Ádám megdicsérte gyermekeinket a jó magaviseletükért.

2010.november 21-én szintén Soltvadkertre mentünk, az ottani testvériség meghívásának eleget téve. Felkértek bennünket egy gyermek-napi szolgálatra, amire énekekkel és Isten Igéjével készültünk.

Csaplár Péter

Családok Átmeneti Otthona

„Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut. Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.” Péld 11:24-25

Közeledve az év végéhez minden ember számadást készít a 2010-es évről. Van, aki boldogan veszi tudomásul, hogy sikerei voltak és eredményesen zárja az évet és vannak olyanok, akik bármennyire is igyekeztek, nem tudnak eredményeket felmutatni. Vajon hol a gond? Ki csinálja jól és ki rosszul? A válasz egyszerű, az előbb idézett igeverben található. Nagy hitet igényel, hogy mindez életünkre érvényes legyen. A mai világ nem így gondolkodik. ...és szerinted? Elhíszed életedre nézve ezeket az igeverseket?

A Családok Átmeneti Otthonában az elmúlt évben, gyakran tapasztaltuk, hogy miközben másokon segítettünk mi magunk is felüdültünk. Láthattunk életeket, melyek megváltoztak és új irányt vettek, és láttunk olyanokat, ahol kis változásokat is nagy eredménynek tekintettünk. Alázattal és hálaadással szeretném megjegyezni, hogy ezek az eredmények nem a mi érdemeink, csupán eszközök vagyunk Isten munkájában.

A nyár és az ősz sok jót tartogatott számunkra. Gyermekeink idén is elmehettek táborozni két szervezet támogatásával. Az Élet Szava Alapítvány jóvoltából Tóalmáson táboroztak egy hétig, illetve a Kelet-Európa Misszió támogatásával, szintén egy hetet tölthettek gyermekeink a petőfiszállási táborban. Mindkét helyről sok szép emlékekkel tértek haza. Ezúton is szeretnénk kö-

szöveget mondani minkét szervezetnek, hogy segítették szolgálatunkat!

Október 15-16-án a diósi keresztény általános iskola (ICSB International Christian School of Budapest) 8. osztályos tanulói, társadalmi munkában segítettek idén is környezetünk szobáinak felújítását. Gyermekünknek különféle programokkal készültek, (filmklub, kézművesség stb.).

Nagyon jó közösség alakult ki az itteni gyermekek és a vendégek között. Megdöbbentő volt látni, hogy búcsúzásnál a gyerekek szeméből könnyek csordultak. Köszönjük szolgálatukat, és Isten áldását kívánjuk az iskola minden dolgozójára és az ott tanuló gyermekek életére!

Az Otthon gyermekeinek heti három alkalommal tartunk foglalkozásokat. Ezek között szerepel a kézművesség, a filmklub, színjátszás, a természet megismerése, képességeik fejlesztése.

Október 20-án egy kis csapattal a Menedékvárosból Devecserre mentünk önkéntes munkára. Szívszorító volt látni, miként ment tönkre emberek, egy életen át összedolgozott vagyona. Közben az iszapot lapátoltuk, gyakran visszatérő gondolat volt, hogy ha velünk történt volna mindez, vajon hogyan tudtuk volna feldolgozni?

A nap végére az én szívemben is nagyon sok hála fogalmazódott meg, és olyanokért is képes voltam hálát adni,

ami ezelőtt lényegtelennek tűnt. Aznap este a saját ágyamba feküdhettem le, de tudtam, hogy Devecseren és környékén ezt sokan nem mondhatják el magukról.

Otthonunkban idén is igyekeztünk szépíteni a lakószobákat. Minden lakásban tisztasági festést végeztünk. Egy lakás új konyhabútort kapott, egy lakórész pedig új beépített bútorokat, illetve szalagparkettára cseréltük a PVC burkolatot. A bútorok cseréjét tovább szeretnénk folytatni amennyiben az anyagi lehetőségeink megengedik.

Írásom végén magam és kollégáim nevében szeretnék minden kedves olvasónak és támogatónak Istentől megáldott karácsonyi ünnepeket és boldog

új esztendőt kívánni.

Antal György

BODROG

Az idei tanév több változást is hozott Bodrogon. Oktatási intézményeinkben 88 általános iskolás, 34 óvodás, és 69 zeneiskolás tanul jelenleg. Több új pedagógus is érkezett, akikért nagyon hálásak vagyunk. Afangide Beáta (rajz, földrajz), Garbera Viktória (angol), Katonáné Gazdag Beatrix (tanító), Kurdiné Kövesdi Erika (magyar) és Stadler Katalin (tanító) az iskolában; Dan Erzsébet Rózsa (óvodapedagógus) az óvodában dolgoznak. Galambos Tibornét takarítónőként alkalmazza a gyülekezet. Felajánló munkásként Páli Regina a pedagógiai munkába segít be rendszeresen.

Szeptembertől iskolánk ötödik osztályában egy autista kisfiú is tanul, akinek fejlesztését, Vancsa Barbara, a Szív és Kéz Alapítvány gyógypedagógus munkatársa segíti.

Öt év szolgálat után, augusztus végén köszöntünk el Agócs Judittól. Judit idős édesapja gondozásra szorul, így Judit hozzá költözött, és egy közeli általános iskolában tanít. Hálásak vagyunk a bodrogi éveikért, és Isten gazdag áldását kívánjuk életére.

Szeptember 17-től október 8-ig John Crawford (Dungannoni Baptista Gyülekezet, Észak-Írország), három hétig felajánlóként szolgált kö-

zöttünk, az angol tanításban segített az iskolában, és a gyülekezetben. Nagyon hálásak vagyunk ezért a felajánlásért.

Az októberi önkormányzati választáson Bodrog falu lakossága Sütő Ervinné Editet választotta meg polgármesternek, így Edit is elköszönt az osztályától és az iskolától. Imádkozunk, hogy Urunk vezesse felelősségteljes munkájában, a falu vezetőségével együtt.

Szeptember megszületett Jóföldi Petra, Jóföldi Szilárd és Ildikó családjában. Sok erőt és boldogságot kívánunk nekik.

November 13-án, egy házaspári délutánt szerveztünk a „Kommunikáció a házasságban és a családban” címmel, melyen a környékbeli gyülekezetekből is érkeztek házaspárok. Az alkalmat Dr. Veres Sándor és dr. Veres Sándorné Judit vezették.

November 20-21-én Bodrogon szervezték a körzeti ifi alkalmat, melynek a dicsőítés volt a témája.

December 2-án, gyertyafényes adventi közösségi esten, kiállítással egybekötött koncertet tartottunk. A kiállítást Simon András grafikusművész nyitotta meg, a kiállított anyagok pedig iskolánk tanulóinak munkái voltak.

Felhívás!

A Bodrogi „Jó az Úr” Baptista Gyülekezet családi találkozók, gyülekezeti alkalmak, konferenciák, hétvégék megtartásához 50 főig szerény szállással, teljes ellátást és termeket biztosít, kedvező áron. Érdeklődni Paróczy Zsoltnál, a 20/411-1096-os, és Selmeczi Ottliánál a 20/775-8408 telefonszámon lehet.

Selmeczi Ottília

Bodrogi Ifjúsági Konferencia

A Bodrogi Ifjúsági Konferencia 2010. november 20-21-én került megrendezésre. Az együttlét témájának a dicsőítést, és annak különböző formáit választottuk. Úgy gondoltuk, ez az a téma, ami minden gyülekezetet, minden ifjúsági csoportot érint.

Szombaton az előadó Tóth Csaba, a Kaposvári Keresztény Közösség egyik vezetője volt, aki tapasztalt szolgáló és dicsőítő. Előadása nagyon hasznos, gyakorlatias és jó kedélyű volt. Vasárnap Varga Attila, a MECS (Mobil Evangélizációs Csapat) nyári szolgálatáról számolt be, és a személyes bizonyágtételről tanított. A konferenciára egész Magyarország területéről, a legkülönbözőbb gyülekezetekből jöttek fiatalok, és idősebbek is, hogy az Úr Igéjével gyarapítsák tudásukat, és hogy közösségben legyenek; összesen 70 fő vett részt a rendezvényünkön. Nagyon fontos és áldott része volt az alkalomnak a közös éneklés, dicsőítés. A játékokon, beszélgetéseken, együttes étkezéseken, szabad programokon tudtunk egymással beszélgetni, időt tölteni, kapcsolatot ápolni. Isten nagyon megáldotta mindenkinek ezt a két napot, és éreztük az áldását, és jelenlétét. Szeretnénk a hallottakat hasznosítani a gyakorlatban is.

Madarász Dorkás

„Bizony, az Úr ajándéka a gyermek...” Zsoltárok 127:3

Ivettke kislányunk halála után bizonytalanok voltunk, hogy újból vállaljunk-e gyermeket a koraszülés veszélye miatt. Egy idő után mindketten, külön-külön is megbizonyosodtunk arról, hogy nagyon szeretnénk, és orvosunk is támogatott ebben. Talán Ivettke tanított meg minket arra, hogy milyen nagy érték a gyermek; ajándék Isten részéről. Így két évvel ezelőtt elkezdtünk imádkozni, hogy bárcsak újból lehetne gyermekünk! Aztán

januárban megtudtuk, hogy babát várunk. Nagyon izgultunk és féltünk a terhesség alatt, hogy meg fog-e születni Petra. Hála Istennek, semmi baj sem történt, így öröme lehet most a család apraja nagyjának. A testvérei is nagyon szeretik. Dicsőség érte az Úrnak! Köszönjük nektek is az imákat! Ez a nagy élményünk értette meg velünk azt is, hogy mennyire nagy ajándék, ehhez hasonlóan, ha Isten népe közé születnek új megtérők, Istent megtalálók! Nagyon vágyunk erre is!

Jóföldi Szilárd és Ildikó

Nevelőcsaládok Közössége

A Nevelőcsaládok Közössége (NECSAK) életében egy új időszak érkezett el, amilyen még nem volt, leginkább azért, mert a gyerekeink felnőttek, és „kinőttek” a rendszerből.

Közösségünkhöz jelenleg 9 nevelőszülői család tartozik, ebből 4 családban van összesen 10 gyerek. A többiből nemrégén kerültek ki a felnőttkorba lépett fiatalok, illetve történt örökbefogadás és hazagondozás is.

Nevelőszülőink többsége már középkorú, újabb gyermekeket már nem vállalnak, illetve a családban lévő gyermekek létszáma miatt, a törvények nem teszik lehetővé, hogy gyermekeket fogadjanak. Ezek a változások befolyásolják és meghatározzák a NECSAK jelenét, és jövőbeli működését.

Az elmúlt évben több fórumon hirdettük ezt a szolgálati lehetőséget, mely nem sok eredményt hozott. Még mindig várunk Istentől elhívott házaspárokat a nevelőszülői szolgálatra. Érdeklődni Paróczi Zsolt intézményvezetőnél a 06-20-411-1096, vagy Madarászné Nagy Ágnes nevelőszülői tanácsadónál a 06-20-469-7644 telefonszámon lehet.

Isten akaratát és vezetését imádkozva keressük, szeretnénk nagyon figyelni Rá, és hittel elvenni Tőle a folytatást. Imatámogatásukat köszönjük!

Madarászné Nagy Ágnes

Köszönetet mondunk a szolgálati kötelékben együtt töltött 22 évért Heizer Kornélnak és Annának!

Szeretettel kívánjuk Isten áldását életedre és további szolgálatodra!

„...minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknek váltakozása.” Jakab 1, 17

Ezzel az igével kívánunk minden kedves Olvasónknak Istentől áldott, békés karácsonyt! Kérjük, hogy hordozzanak minket imáikban, hogy a Teremtőnkől kapott ajándékokkal továbbra is az Ő akarata szerint tudjunk szolgálni a rászorulóknak felé.

Kedves Olvasóink!

A jövőben a hírlevelet elektronikus formában is megjelentetjük, kérésre szívesen megküldjük rendszeresen e-mail-ben.

Kérjük, ha szeretne élni a fenti lehetőséggel, az alábbi címen jelezze:

iroda@menedekalapitvany.hu

Aki támogatni szeretné szolgálatunkat, a következő számlaszámon teheti meg:

OTP Bank Nyrt. 11722003-20022222

Adószám: 19004909-2-43

Menedék Alapítvány Központi iroda

 1221 Budapest, Leányka u. 34. III/21.

Telefon/fax: (1) 229 35 42

E-mail: iroda@menedekalapitvany.hu

Honlap: www.menedekalapitvany.hu